

Sámal Bláhamar, ferðavinnumaður, 58 ár

Lýs teg sjálfvan við trimum orðum:

– Droymandi, skapandi og undangongufólk.

Hvat orð ella hvønn setning nýtir tú oftast?

– Man burdi...

Hvørjum hyggur tú at hjá hinum kyninum?

– Avgjört hondunum, tí tær eru so sigandi.

Hvussu langa tíð nýtir tú at gera teg kláran um morgunin?

– Fimtan minuttir. Eg leypi undir brúsuna, raki mær og busti tenn. Síðan eti eg ein góðan morgunmat, ið altíð er havragreytur ella rugbreyð og banan.

Hvat stressar teg?

– Tað, eg ikki megni at gera. Eitt nú eri eg sera óruddiligur og finni sjáldan tað, eg skal. Tað stressar meg almikið.

Hvat gleðir teg?

– Fyrst og fremst tá eg kenni meg væl, og familjan hevur tað gott. Somuleiðis gleðir tað meg, tá abbaðørnini eru á vitjan.

Nær feldi tú seinast eitt tár?

– Fyri fyra vikum síðani feldi eg gleðitár, tá Svenning á Lofti

BLÁI STÓLURIN

»Eg eri sera óruddiligur«

hevði eina útvarpssamrøðu við ein toftamann.

Nær smakkaði tú tær seinast á?

– Á ólavsøku í 1997.

Hvat var tað seinasta ynski, tú fekst útint?

– Tá eg fór við einum bólki av tíðindafólki til Barcelona at vitja ein ferðaleiðaraskúla. Tað var ein ótrúliga góð og gevandi ferð.

Hvar arbeiðir tú?

– Um summarið arbeiði eg í ferðavinnuni. Eg geri útferðir

í Føroyum. Restina av árinum arbeiði eg við ENJO, ið eru reingerðaramboð, sum vaska uttan sápu og bert við vatni.

Hvørji ráð hevur tú til fólk, sum ætla sær at fáast við ferðavinnu?

– At gera ferðavinnuna til ein lívsstíl. Um tú ætlar tær at arbeiða sjálvstøðugt innan hetta yrkið, nyttar ikki at arbeiða bert fyri pengarnar, tí arbeiðið tekur sera nógv tíð.

Hvat er besta uppfinningin?

– Hjólið, tí tað fær alt at mæla.

Hvat hevur tú í lummunum beint nú?

– Alt millum himmal og jørð. – Eitt myndatól, tvey sett av brillum, fartelesfon, pass, kúlupenn o.s.fr. Eg havi altíð nógv í lummunum.

Hvat er títt besta heimarád?

– Ikki at roykja, ikki at drekka alkohol og at hugsa um, hvat vit eta.

Hvør er stuttligast í Føroyum?

– Jákup Veyhe og Sjúrdur Skaale. Flógan, teir góvu út, var sera stuttligt. Teir fáa meg at flenna

hart, tá teir í speisemi skemta við føroyska samfelagnum.

Hvør er keðiligast í Føroyum?

– Eg sjálvur, tá eg eri í ringum lag. Tá eri eg keðiligur!

Hvussu ofta speglar tú tær?

– Um morgunin, tá eg havi verið í brús og turki mær.

Hvussu ofta ert tú til frisor?

– Eini fyra ferðir um árið. Tá klippi eg mær altíð stutt.

Hvør er tín stuttligasta uppliving innan ferðavinnuna?

– Eg havi upplivað nógvar stuttligar løtur í mínum starvi. Serliga er tað stuttligt, tá eg vísi ferðafólki Føroyar fram, og tey síðan fortelja mær, hvussu spennandi og vakurt tað er í Føroyum.

Hvør er tín keðiligasta uppliving í tínum arbeiði?

– Tá eg komi forseint. Tað hendir ikki ofta, men viðhvørt. Tað standa altíð nógvr fólk og bíða eftir mær, og tá er tað sjálvandi keðiligt at skuffa tey.